

Skibet f. Gy. skulde benyttes i Storebelt, maatte det enten norðen om Sjælland for at komme tilbage til Kjøbenhavn eller ogsaa ud gjennem Langelandsbeltet for at komme gjennem Drogden til Kjøbenhavn, men det vil da være meget let at affkøre det, og selv om der er et Sted nede ved Agersø, der er dybt nok til, at det kan ligge der, saa kunde det komme til at ligge, som der staar i Bisen, som en enlig Jugl i Bur indesluttet mellem Mure, mellem fjendtlige Pantserfibe. Idet jeg ikke ønsker i Realiteten at komme ind paa for mange Indvendinger imod dette Skib, skal dermed saaledes ikke siges, at ikke meget væsentlige Indvendinger kunne gøres mod at bevilge et saa stort Beløb til et eneste Vaaben efter vore Farvandes Beskaffenhed og efter Beskaffenheden af den Søstyrke, som findes hos de Stater, som man kunde tænke sig at komme i Kæst med. Det har Flertallet netop ønsket maatte blive Gjenstand for en Forhandling, der kunde frembringe noget større Sikkerhed i Birkfomheden i denne Retning, naar andre Indbringinger, som ere tilstede, ere bragte afveien. Jeg siger, at naar jeg har forholdt mig mere neutral overfor denne Side af Sagen, er det ikke af Mangel paa Betænkkeligheder med Hensyn til Sagens Realitet, men det er, fordi, at ligesom jeg tør sige, at Tilfældet er med Hensyn til de overordentlige Bevillinger til den høitagtede Krigsminister, saaledes ligger ogsaa med Hensyn til denne Bevilling en Betragtning saa nær for Flertallet, at den alene er tilstrækkelig for det, selv om ikke andre Grunde vare tilstede, til at stille sig paa det Standpunkt, man indtager, den nemlig, at lige overfor den Regjering, hvoraf de to ærede Forsvarsministre ere Medlemmer, maa man være en lille Smule betænkkelig med Betroelsen af Bevillinger. Det er altsaa det politiske Moment, som vi efter hele Stillingen ere fuldt berettigede til at lægge ind deri, der maa gøres, at de ærede Medlemmer af Regjeringen, som vi her have med at gøre, ikke kunne vente i den Grad at se forskellige Ønsker tilfredsstillede som Forsvarsministre, der vare Medlemmer af en Regjering, som arbejder i lykkelig Overensstemmelse med Representationen, kunne vente.

Sable: Idet jeg forøvrigt ganske kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører fremsatte, vil jeg dog tillade mig at gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Bræstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius). Det ærede Medlem omtalte, at politiske Hensyn ikke maatte gjøre sig gjældende ved en Leilighed som denne, men jeg maa bede ham om at fastholde, at en Forsamling som denne, og at enhver saadan Forsamling maa optræde med politiske Hensyn. Der er netop et meget vigtigt politisk Hensyn tilstede overfor de to ærede Ministre, vi nu forhandle med, idet denne Forsamlings Flertal — jeg veed ikke, om det ærede Medlem selv har været med dertil — har ønsket,

at vort Forsvarsvæsen skulde ligge i een Mandts Haand. Dette er et særdeles vigtigt Hensyn, hvor Taler som her er om ved Hjælp af Flaaden at tilveiebringe Forbindelse mellem de to Hærskedlinger paa den ene og paa den anden Side af Store Belt. Der foreligger altsaa et Brud paa et meget bestemt udtalt Ønske hos Flertallet i den Forsamling, om end den ærede Søhærminister ganske vist er fremtraadt iblandt os med en saa høi Grad af Elskverdigdhed, at vi ikke over for ham personlig kunne have Noget at indvende. — Forinden jeg slutter, skal jeg dog nævne, at denne Sag om Pantserfibe i hans Mund for mig har faaet en eien-dommelig Skikkelse efter de mange Svøgniinger, der ere foretagne i Marinen med Hensyn til dette Punkt. I et Foredrag under 2den Behandling nævnedes Ministeren nemlig to Ting, der for mig stille det som afgjort, at Spørgsmaalet om Pantserfibe endnu ikke foreligger klart, end ikke i Marinen. Den ærede Minister sagde da, at der kunde spares Noget paa Kulrummet, og at der navnlig ogsaa kunde spares lidt paa Hastigheden, men det er min Overbevisning, at der, hvis den nævnte Forbindelse skal vedligeholdes, og naar Skibet skal have til Opgave at vedligeholde den, ikke paa nogen Maade kan spares paa Hastigheden. — Efter disse Bemærkninger fastholder jeg min Afstemning ved 2den Behandling, og jeg er overbevist om, at den ærede Minister, naar han ret tænker over Forholdene, vil erkende, at selve hans Rædoværelse ved Siden af en Minister for Landforsvaret bærer Vidne om en politisk Handling imod en tydelig udtalt Mening fra Flertallet i dette Thing.

Marineministeren: Den sidste ærede Taler blandede forskjellige Betragtninger sammen, som dels angik min Stilling i Regjeringen og dels Pantserfibe. Det Første skal jeg aldeles undlade at tage i Betragtning, men derimod skal jeg gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det Sidste. Den ærede Taler mente, at det vilde være overordentlig uheldigt om man ved et saadant Skib opgav noget af Hastigheden. Det er ganske vist, at det vilde være overnaade godt, om man kunde faae alle mulige gode Egenstaber forenede i et saadant Skib, og da blandt andre ogsaa stor Hastighed, stor Artilleristyrke, en meget betydelig Modstandskraft osv. osv.; men det er umuligt at faae Alt dette paa een Gang. Der maa altsaa gøres Opoffrelser i nogle Retninger, og den Retning, hvori der væsentlig er gjort Opoffrelse, er den, at Skibet ikke fører et saa stort Kulforraad, som det, der behøves til Skibe, som sendes f. Gy. fra England til Sydamerika. Det er dog vel imidlertid tydeligt, at Skibet ikke derved vil have tabt Noget med Hensyn til dets Egenstab af Krigsskib. Jeg nævnedes desuden før, at der var gjort nogen Opoffrelse i Retning af Hastigheden; men da der dog er bibeholdt en Hastighed af 12 Mil, og naar det erindres, at de Afstande, der skulle